

Sygn. akt I KO 55/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie w przedmiocie rozpoznania zażalenia J. I. S. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 7 września 2021 r., sygn. akt (...) .Ds.(...) o odmowie wszczęcia śledztwa po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2021 r., wniosku Sądu Rejonowego w O. zawartego w postanowieniu z dnia 11 października 2021 r. , sygn. akt II Kp (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w O. wpłynęło zażalenie J. I. S. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 7 września 2021 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 kk, polegający na niedopełnieniu obowiązków i przekroczeniu uprawnień przez Sędziego Sądu Rejonowego w O. w sprawie II Kp (...), czym działano na szkodę interesu prywatnego wymienionego.

Sąd Rejonowy w O. wystąpił do Sądu Najwyższego z przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W ocenie Sądu Rejonowego już sam przedmiot postępowania wskazuje na zasadność przekazania przedmiotowej sprawy ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w O. jest zasadny.

W niniejszej sprawie zachodzą przesłanki uzasadniające wystąpienie do Sądu Najwyższego z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości” odnoszone jest również do sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny przez sąd właściwy. Do okoliczności tych zaliczyć można sytuację, w której złożono zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez sędziego sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

Przemawia za tym przede wszystkim społeczny odbiór rozpoznania przedmiotowej sprawy przez ten sam Sąd, w którym pracuje osoba, wobec której formułowane są zarzuty w badanej sprawie. Postronni obserwatorzy mogliby bowiem powziąć wątpliwość co do bezstronności sądu. Przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi nie przesądza zasadności takich wątpliwości, ale ich wystąpienie samo w sobie jest niekorzystne dla dobra wymiaru sprawiedliwości. Opisana sytuacja procesowa mogłaby być postrzegana w opinii publicznej jako orzekanie przez sąd właściwy we własnej sprawie.

Takie stanowisko znajduje oparcie w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczącym wniosków złożonych na podstawie art. 37 k.p.k. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2020 r., IV KO 159/19; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2020 r., IV KO 14/19). Przesądza to o zasadności złożonego wniosku w przedmiocie przekazania sprawy innemu równorzędnemu Sądowi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.